

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 239 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92⁽¹⁾ z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on zwrot należności celnych w sytuacji takiej jak w postępowaniu głównym, w której towary niewspólnotowe przywiezione przez osobę zainteresowaną zostały powrotnie wywiezione poza obszar celny Wspólnoty, i okoliczności, które doprowadziły do powstania długu celnego, nie były wynikiem oczywistego niedbalstwa ze strony osoby zainteresowanej?

⁽¹⁾ Dz.U. 1992, L 302, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bezirksgericht Schwechat (Austria) w dniu 25 lutego 2020 r. – JU / Air France Direktion für Österreich

(Sprawa C-93/20)

(2020/C 201/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bezirksgericht Schwechat

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: JU

Strona pozwana: Air France Direktion für Österreich

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 31 ust. 2 w zw. z art. 31 ust. 4 Konwencji o ujednoczeniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (konwencji montrealskiej)⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku opóźnionego dostarczenia bagażu zarejestrowanego, uszkodzenie tego bagażu, które miało miejsce na pokładzie statku powietrznego lub w czasie, gdy zarejestrowany bagaż pozostawał pod opieką przewoźnika, należy zgłosić przewoźnikowi nie później niż w terminie siedmiu dni od daty oddania bagażu do dyspozycji odbiorcy, pod rygorem wyłączenia prawa powództwa przeciwko przewoźnikowi, z wyjątkiem przypadku oszustwa z jego strony?
2. W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 31 ust. 2 w zw. z art. 31 ust. 4 konwencji montrealskiej należy interpretować w ten sposób, że w przypadku opóźnionego dostarczenia bagażu zarejestrowanego, uszkodzenie tego bagażu, które miało miejsce na pokładzie statku powietrznego lub w czasie, gdy zarejestrowany bagaż pozostawał pod opieką przewoźnika, należy zgłosić przewoźnikowi nie później niż w terminie dwudziestu jeden dni od daty oddania bagażu do dyspozycji odbiorcy, pod rygorem wyłączenia prawa powództwa przeciwko przewoźnikowi, z wyjątkiem przypadku oszustwa z jego strony?

⁽¹⁾ 2001/539/WE: Decyzja Rady z dnia 5 kwietnia 2001 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji w sprawie ujednoczenia niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (Konwencja montrealaska) (Dz.U. 2001, L 194, s. 38)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Linz (Austria) w dniu 25 lutego 2020 r. – Land Oberösterreich / KV

(Sprawa C-94/20)

(2020/C 201/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Linz

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Land Oberösterreich

Druga strona postępowania: KV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 dyrektywy 2003/109/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak § 6 ust. 9 i 11 oberösterreichisches Wohnbauförderungsgesetz (ustawy Górnej Austrii o wspieraniu budownictwa mieszkaniowego, zwanej dalej „oöWFG”), zgodnie z którym to uregulowaniem obywatelom Unii, obywatelom państw należących do EOG i członkom ich rodzin w rozumieniu dyrektywy 2004/38/WE ⁽²⁾ przysługuje świadczenie socjalne w postaci dodatku mieszkaniowego bez wykazania znajomości języka, podczas gdy w przypadku obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi w rozumieniu dyrektywy 2003/109/WE wymagane jest wykazanie w określony sposób podstawowej znajomości języka niemieckiego, w sytuacji gdy ten dodatek mieszkaniowy ma łagodzić niedopuszczalne obciążenia kosztami mieszkaniowymi, przy czym zapewnienie minimum egzystencji (w tym także potrzeb mieszkaniowych) dla osób w trudnej sytuacji społecznej ma być także zagwarantowane przez inne świadczenie socjalne (zabezpieczenie minimalne zapewniające pokrycie potrzeb na podstawie ustawy Górnej Austrii o minimalnym zabezpieczeniu)?
- 2) Czy zawarty w art. 2 dyrektywy 2000/43/WE ⁽³⁾ zakaz „bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji” ze względu na „rasę lub pochodzenie etniczne” należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak § 6 ust. 9 i 11 oöWFG, zgodnie z którym obywatelom Unii, obywatelom państw należących do EOG i członkom ich rodzin w rozumieniu dyrektywy 2004/38/WE przysługuje świadczenie socjalne (dodatek mieszkaniowy na podstawie oöWFG) bez wykazania znajomości języka, podczas gdy w przypadku obywateli państw trzecich (włącznie z obywatelami państw trzecich będącymi rezydentami długoterminowymi w rozumieniu dyrektywy 2003/109/WE) wymagane jest wykazanie w określony sposób podstawowej znajomości języka niemieckiego?
- 3) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:

Czy zawarty w art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zakaz dyskryminacji ze względu na pochodzenie etniczne należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak § 6 ust. 9 i 11 oöWFG, zgodnie z którym obywatelom Unii, obywatelom państw należących do EOG i członkom ich rodzin w rozumieniu dyrektywy 2004/38/WE przysługuje świadczenie socjalne (dodatek mieszkaniowy na podstawie oöWFG) bez wykazania znajomości języka, podczas gdy w przypadku obywateli państw trzecich (włącznie z obywatelami państw trzecich będącymi rezydentami długoterminowymi w rozumieniu dyrektywy 2003/109/WE) wymagane jest wykazanie w określony sposób podstawowej znajomości języka niemieckiego?

- (1) Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. 2004, L 16, s. 44).
- (2) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004, L 158, s. 77).
- (3) Dyrektywa Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz.U. 2000, L 180, s. 22).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht
Berlin-Brandenburg (Niemcy) w dniu 27 lutego 2020 r. – HR / Finanzamt Wilmersdorf**

(Sprawa C-108/20)

(2020/C 201/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Berlin-Brandenburg